

Dosarul nr. 1-105/2025
PIGD 1-25062848-32-1-06052025

SENTINȚĂ
În numele Legii

27 iunie 2025

or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Svetlana Bubuioc

Grefier

Anastasia Mereacre,

Cu participarea:

Procurorului. Marcel Tumuruc

Apărătorului Sîrbu Ion

examinând în ședință de judecată publică, **pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui:

*****, a.n.*****, originar și
domiciliat s.*****, r.*****, moldovean, cet.RM
IDNP *****, studii medii speciale, căsătorit
doi copii minor la întreținere, supus militar, neangajat
oficial în câmpul muncii, anterior ne judecat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin.(1) și art.361 al.(1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: 06 mai 2025 –27 iunie 2025

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în
ședință de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

***** la data de 26.03.2024, în perioada de timp cuprinsă între orele 11:51- 11:53, aflîndu-se în Spitalul raional *****, amplasat or.***** str. *****, care constituie o instituție publică, în subordinea Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, în biroul de serviciu al *****, care deține funcția de secretar al Comisiei medicale a conducătorilor de autovehicule, respectiv este un funcționar public, care în conformitate cu prevederile art.123 Cod penal, este persoană publică, precum și realizînd că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini vre-o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, acționînd cu intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, din proprie inițiativă și avînd drept scop de a facilita eliberarea adeverinței medicale a conducătorilor de vehicule și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere categoria H, care ține de atribuțiile de serviciu a *****, a promis, a oferit și a dat acesteia prin plasare pe masă, bani în sumă de 200 lei, care nu i se cuvin, însă au fost primiți de către Herța Liliana, respectiv fiind eliberată adeverința medicală nr. ***** din 26.03.2024 a conducătorilor de vehicule și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere.

Tot el,***** la 26.03.2024, aflîndu-se în biroul de serviciu al secretarului Comisiei medicale a conducătorilor de autovehicul din Spitalul raional *****, amplasat or.***** str.Alexandru cel Bun,7, acționînd cu intenție directă, urmărind scopul obținerii adeverinței medicale în vederea preschimbării permisului de conducere, anume obținerea categoriei H, acționînd contrar prevederilor Ordinului Ministerului Sănătății nr.738 din 11.09.2023, potrivit căruia efectuarea examenului medical pentru determinarea obținerii permisului de conducere din grupa II:B (care folosesc permisul de conducere în scopuri profesionale), BE, C1, C1E, C,D1, D1E, D, DE, F, H, I, se va realiza în strictă conformitate cu prevederile normelor privind examinarea medicală a conducătorilor de vehicule,aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.12 din 19 ianuarie 2009, respectiv, nefiind supus investigațiilor medicale de către medicii neurolog, otorinolaringolog, oftalmolog, traumatolog, internist, potrivit ordinului Directorului IMSP SR ***** nr.52 din 13.09.2023, a obținut de la secretara Comisiei medicale a conducătorilor de autovehicule din cadrul Spitalului raional *****, Liliana Herța, adeverința medicală nr.***** din 26.03.2024, cu indicarea datelor false, precum că acesta ar fi trecut examinarea medicală pentru determinarea aptitudinilor fizice și mentale necesare pentru conducerea vehiculului.

În continuare, ***** cunoscînd cu certitudine că adeverința medicală nr.***** din 26.03.2024, conține date vădit false, cunoscînd că nu a trecut examinarea medicală pentru determinarea aptitudinilor fizice și mentale necesare pentru conducerea vehiculului conform procedurii stabilite în normele indicate, a deținut asupra sa adeverința menționată pînă la prezentarea acesteia la școala auto din or. Ungheni și a continuat să o dețină asupra sa, pînă la 16.01.2023 cînd adeverința medicală menționată a fost ridicată de către ofițerul de urmărire penală în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare.

În ședința de judecată pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ursu Vasiliu a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicînd că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterînd că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Sîrbu Ion, care acționează în interesele inculpatului ***** în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Marcel Tumuruc în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, care a declarat că temeiuri de a respinge cererea inculpatului nu sunt, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364¹ alin.(4) Codul de procedură penală al RM, instanța de judecată prin încheierea protocolară din 10.04.2025, a admis cererea inculpatului Ursu Vasiliu și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul ***** vina a recunoscut-o integral și a declarat că, la data de ***** a mers la Policlinica ***** pentru a trece comisia medicală în vederea obținerii permisul de conducere pentru categoria ce îi va permite să conducă un excavator. La casă a achitat toate taxele, a trecut controlul medicilor și, după ce a primit adeverința medicală, i-a dat doamnei 200 lei. Adeverința medicală a prezentat-o la Școala Auto din Ungheni. Recunoaște vina în cele comise și se căiește sincer. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de judecată consideră că fapta comisă de ***** este dovedită în instanța de judecată integral prin declarațiile însuși a inculpatului, date în ședința de judecată, în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală și anume de:

- declarațiile martorului Arhireu Marina, (f.d.133-134, V-I),
- procesul-verbal din 14 mai 2024 privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații (f.d.55-80, V-I),
- procesul-verbal din 20 mai 2024 cu privire la percheziție în domiciliul Herța Lilianei, situat în sat. Mileștii Mici, r-nul ***** (f.d.95-97, V-I),
- procesul-verbal din 18 octombrie 2024 cu privire la examinarea obiectelor și documentelor ridicate în cadrul percheziției în domiciliu *****, (f.d.98-101, V-I),
- procesul-verbal de ridicare din 31 mai 2024, în care a fost consemnarea ridicării mai multor acte de la sediul IMSP Spitalul raional ***** (f.d. 104-117, vol. I),
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 iunie 2024, prin care au fost examinate documentele ridicate prin procesul-verbal din 31 mai 2024 (f.d.118-119, V-I),
- procesul-verbal de cercetare din 31 mai 24, prin care au fost examinate Registrele de evidență a persoanelor care au fost examinate de medicii de specialitate din componența Comisiei medicale a conducătorilor de autovehicule și a candidaților pentru obținerea permiselor de conducere (f.d.120-126, V-I),
- procesul-verbal de ridicare din 16 ianuarie 2025, în care a fost consemnată ridicarea de la Ursu Vasiliu a adeverinței medicale nr. 6423 din ***** (f.d.128-130,V.I),

- procesul-verbal de cercetare din 14 aprilie 2025, prin care a fost examinată adeverința medicală nr. ***** din *****, ridicată la 16 ianuarie 2025 de la Ursu Vasilii (f.d.131, V-I),

- corp delict-adeverința nr.***** din ***** (f.d.130-132, V-I),

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Ursu Vasilii a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364/1 Cod procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia și art. 361 alin. (1) Cod penal, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi.

Potrivit doctrinei, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă în remunerație ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 200 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

- 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Darea, în sensul art. 325 alin.(1) din Codul penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică.

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infrațiunea specificată reprezintă o infrațiune formală, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infrațiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infrațiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infrațiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme:

- Scopul îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- Scopul neîndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- Scopul întârzierii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- Scopul grăbirii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Subiectul infrațiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Componenta infrațiunii este formală și se consumă din momentul săvârșirii tuturor sau cel puțin a unei acțiuni indicate în dispoziția alin. 1) al art.361 Cod penal.

Prin deținere se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, sau a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Prin folosire se înțelege prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor

false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Noțiunea de document, prin prisma prevederilor art. 361 CP al RM este actul care confirmă anumite fapte sau indică anumite drepturi sau eliberează de obligații, oficiale fiind documentele care au importanță juridică și care acordă drepturi. Documentele oficiale pot fi emise de către organele puterii de stat sau de către persoane cu funcții de răspundere ale acestor organe, de către organele administrației publice locale, persoanele juridice, organizații cu caracter comercial sau de alt caracter.

Contrapunând faptele stabilite în cadrul cercetării judecătorești la componența de infracțiune stabilită de art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța reține că în acțiunile lui Ursu Vasiliu sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 325 alin.(1) din Codul penal -coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia și a infracțiunii prevăzute de art.361 al.1) Cod penal- deținerea și folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi.

Prin urmare inculpatul Ursu Vasiliu urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal- corupere activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 al.1) Cod penal- deținerea și folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi.

Individualizarea pedepsei penale:

De către acuzatorul de stat în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ursu Vasiliu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza sancțiunii acestuia articol, în coroborare cu prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 u.c., în baza art.361 al.1 Cod penal a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.. Prin cumul parțial al pedepselor, a-i aplica inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 850 u.c.

Avocata Sîrbu Ion, în interesele inculpatului Ursu Vasiliu a solicitat aplicarea unei pedepse minime prevăzute de lege.

Inculpatul Ursu Vasiliu în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită o pedeapsă mai blândă.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înlătuie opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în

care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de

Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) și art.361 al.(1) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunile, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și mai puțin grave, comise cu intenție, care se pedepsește pentru persoană fizică cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, și cu amendă în mărime de la 750 la 950 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante, iar potrivit art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe agravante.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 al.1) Cod penal, acesta beneficiază cu reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă.

După această denotație, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, s-a căit de cele comise.

Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1), (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunilor comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2,3) din Codul penal este una ușoară și mai puțin gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Ursu Vasiliu pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 al.1) Cod penal- amendă în mărime de 600 unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, de stabilit lui Ursu Vasiliu pedeapsa definitivă - amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei.

Se aplică în privința lui Ursu Vasilii măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Conform prevederilor art. 106 Cod penal al RM, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că Ursu Vasilii a oferit persoanei publice mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei, din care considerente instanța consideră necesar de a încasa din contul inculpatului Ursu Vasilii în beneficiul statului suma în mărime de 200 (două sute) lei, utilizată la comiterea infracțiunii.

Cu privire la corpurile delict.

Potrivit art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală „corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

Astfel, soarta corpurilor delict se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delict la cauza penală din 14 aprilie 2025 (f.d. 132, vol. I), a fost recunoscut drept corp delict la cauza penală nr. 2025970222: adeverința medicală nr. ***** din *****, care după intrarea sentinței în vigoare, se va păstra la materialele cauzei penale.

Cheltuieli de judecată nu sunt.

Reieșind din cele expuse mai sus și conducându-se de prevederile art.80/1 Cod penal, art. 3641, 382, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală al RMoldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal și i se stabilește acestuia pedeapsă penală cu aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod Penal sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei MD.

Se recunoaște vinovat***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod Penal și i se stabilește acestuia pedeapsă penală cu aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod Penal sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei MD.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, se stabilește lui***** pedeapsa definitivă - amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 (patruzeci mii) lei MD.

Se aduce la cunoștința lui*****, că, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul Penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se dispune confiscarea specială prin încasarea de la***** în proprietatea statului a sumei bănești în valoare de 200 (două sute) lei, utilizate pentru comiterea infracțiunii.

Corpul delict: adeverința medicală nr. ***** din *****, după intrarea sentinței în vigoare, de păstrat la materialele cauzei penale.

Sentința este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Bubuioc